

တရားမအထူးအယူခံမှု

+ ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊

ဖေဖော်ဝါရီလ

၄ ရက်

**ပြည်ထောင်စုတရားသူကြီးချုပ် ဦးထွန်းထွန်းဦး၊
ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီးများ
ဖြစ်ကြသော
ဦးမြသိမ်း နှင့် ဦးမြင့်ဟန်တို့ရှေ့တွင်**

ဦးခင်မောင်လတ်ပါ ၄

နှင့်

ဒေါ်ခင်လှ(ခ) ဒေါ်ခင်လှလှ *

**မိမိပိုင်သည့်ဝေစုကို စွန့်လွှတ်ကြောင်း ကျမ်းသစ္စာပြုလွှာဖြင့်
ထုတ်ဖော်မြှောက်ဟခြင်းသည် မိမိ၏ဝေစုကို နှုတ်ဖြင့်
စွန့်လွှတ်ရာရောက်သည်ဟု ကောက်ယူနိုင်မှု ရှိ မရှိ။**

ဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ ဒေါ်ခင်သန်းသည် အချင်းဖြစ်မြေကွက်မှ ၎င်းပိုင်ဆိုင်
သည့်အစုကို တရားပြိုင် ဒေါ်ခင်လှထံသို့ ၁၀-၁၂-၂၀၀၇ ရက်နေ့က
စွန့်လွှတ်ပေးအပ်ခဲ့ပြီးဖြစ်ကြောင်း၊ မန္တလေးတိုင်းတရားရုံး၊ ဦးစီးအရာရှိ
ရှေ့တွင် ကျမ်းသစ္စာပြုလွှာ (သက်သေခံအမှတ်-၄) ပြုလုပ်ခဲ့ပြီး ယင်းကျမ်း

* ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ တရားမအထူးအယူခံမှုအမှတ်- ၉

+ ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ တရားမဒုတိယအယူခံမှုအမှတ် ၄၂ တွင် ချမှတ်သည့် ၂၀၁၃
ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ ၁၃ ရက်စွဲပါ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ စီရင်ချက်
နှင့် ဒီကရီကိုအယူခံမှု

သစ္စာပြုလွှာကို စာချုပ်စာတမ်းဌာနမှူးရုံးမှ ခန့်အပ်သည့် ကော်မရှင်ရှေ့တွင် လက်မှတ်ရေးထိုးပြီး မှတ်ပုံတင်အမှတ် ၄၆၉၁/၂၀၀၇ ဖြင့် မှတ်ပုံတင်ခဲ့သည်။ အဆိုပါ ကျမ်းသစ္စာပြုလွှာသည် စွန့်လွှတ်စာချုပ်ချုပ်ဆိုခြင်း မဟုတ်ကြောင်းနှင့် အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းနှင့်ပတ်သက်၍ ၎င်း၏ပိုင်ဆိုင်မှုကို စွန့်လွှတ်ကြောင်း ထုတ်ဖော်ချက်တစ်ရပ်သာဖြစ်ပြီး ယင်းသို့ထုတ်ဖော် မြွက်ဟခြင်းသည် ၎င်း၏ခံစားခွင့်ရှိသည့်ဝေစုကို နှုတ်ဖြင့်စွန့်လွှတ် ရာရောက်သည်ဟု ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က အယူခံမှုတွင် သုံးသပ်လက်ခံခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် သက်သေခံအမှတ် ၄ ကျမ်းသစ္စာပြုလွှာအပေါ်အခြေပြု၍ နှုတ်ဖြင့် စွန့်လွှတ်ရာရောက်ကြောင်း ကောက်ယူသုံးသပ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ကျမ်းကျိန်လွှာသည် သက်သေခံ ဥပဒေပုဒ်မ ၃ တွင် အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုထားသည့် သက်သေခံအထောက် အထားဆိုသည့် စကားရပ်တွင်အကျုံးမဝင်သဖြင့် ဥပဒေကအတိအလင်း ခွင့်ပြုထားသည့်ကိစ္စမှအပ သက်သေခံအထောက်အထားအဖြစ် လက်ခံ နိုင်မည်မဟုတ်ပေ။ **မသောင်းတင်နှင့် မောင်စိန်ရွှင်အမှု (၅)** ကို ကြည့်ပါ။ သို့ဖြစ်၍ ကျမ်းသစ္စာပြုလွှာ သက်သေခံ - ၄ အပေါ် အခြေခံ၍ ဒေါ်ခင်သန်းသည် ၎င်း၏ဝေစုကို နှုတ်ဖြင့်စွန့်လွှတ်ရာရောက်သည်ဟု ကောက်ယူနိုင်မည်မဟုတ်ပေ။

၂၀၁၃
ဦးခင်မောင်လတ်
ပါ ၄
နှင့်
ဒေါ်ခင်လှ(ခ)
ဒေါ်ခင်လှလှ

- အယူခံတရားလိုများအတွက် - ဦးမင်းလွင်
တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
- အယူခံတရားပြိုင်အတွက် - ဦးဇမာ
တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ

၂၀၁၃
ဦးခင်မောင်လတ်
ပါ ၄
နှင့်
ဒေါ်ခင်လှ(ခ)
ဒေါ်ခင်လှလှ

မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားရုံး၊ ၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှု အမှတ် ၄၄ တွင် ဦးခင်မောင်လတ် ပါ ၄ ဦး တို့က ဒေါ်ခင်လှ (ခ) ဒေါ်ခင်လှလှ အပေါ် ၁၀-၁၂-၂၀၀၇ ရက်စွဲပါ မှတ်ပုံတင်ကျမ်းကျိန်ချက်အမှတ် ၄၆၉၁/၂၀၀၇ အား ပယ်ဖျက်ပေးပါရန်နှင့် မြေကွက်အား ထက်ဝက်ခွဲဝေ ပေးစေလိုမှုစွဲဆိုရာ တရားလိုများစွဲဆိုသောအမှုကို စရိတ်နှင့်တကွ ပလပ်ခဲ သည်။ ယင်းစီရင်ချက်နှင့်ဒီကရီကို ဦးခင်မောင်လတ် ပါ ၄ဦး တို့က မန္တလေး တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်သို့ ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ တရားမပထမအယူခံမှု အမှတ် ၆၉ ဖြင့် အယူခံဝင်ရောက်ရာ တရားလိုတို့သည် အချင်းဖြစ်မြေကွက် ၏ ထက်ဝက်ခွဲဝေရထိုက်ကြောင်း အပြီးသတ်ဒီကရီချမှတ်ခဲ့သည်။ ဒေါ်ခင်လှ (ခ) ဒေါ်ခင်လှလှက မကျေနပ်၍ ပြည်ထောင်စုတရား လွှတ်တော်ချုပ်သို့ ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ တရားမဒုတိယအယူခံမှုအမှတ် ၄၂ ကို တင်သွင်းရာ မန္တလေး တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကိုပယ်ဖျက်၍ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကိုပြန်လည် အတည် ပြုခဲ့သည်။ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီ အပေါ် မူလရုံးတရားပြိုင်များဖြစ်သည့် ဦးခင်မောင်လတ် ပါ ၄ ဦးတို့က ကျေနပ်မှုမရှိသဖြင့် ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်သို့ ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ တရားမအထွေထွေလျှောက်လွှာ (အထူး) အမှတ် ၄၈ ကို တင်သွင်းရာ အောက်ပါပြဿနာကို အထူးအယူခံခုံရုံးဖြင့် ကြားနာနိုင်ရန်အတွက် အထူးအယူခံဝင်ခွင့်ပြုခဲ့သည်-

“ဒေါ်ခင်သန်းနှင့် ဒေါ်ခင်လှလှတို့၏ ၁၀-၁၂-၂၀၀၇ နေ့က ပြုလုပ်သည့်ကျမ်းသစ္စာပြုလွှာ (သက်သေခံအမှတ် - ၄) နှင့် (သက်သေခံအမှတ် ယ)တွင် ဖော်ပြချက်အရ အခင်းဖြစ်

ချမ်းအေးသာစံမြို့နယ်၊ မောရဂီဝါရပ်ကွက်၊ အကွက်အမှတ် (၆၈၁)၊ ဦးပိုင်အမှတ် (၃၉) ဟု ခေါ်တွင်သော ဂရန်မြေကွက်မှ ဒေါ်ခင်သန်း ပိုင်ဆိုင်အကျိုးခံစားလျက် ရှိသည့် အစုကို ဒေါ်ခင်သန်းက ဒေါ်ခင်လှ (ခ) ဒေါ်ခင်လှလှသို့ နှုတ်ဖြင့် စွန့်လွှတ် ရာရောက်ကြောင်း ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က ကောက်ယူသုံးသပ်ခြင်းသည် မှန်ကန်မှု ရှိ မရှိ။”

၂၀၁၃
ဦးခင်မောင်လတ်
ပါ ၄
နှင့်
ဒေါ်ခင်လှ(ခ)
ဒေါ်ခင်လှလှ

မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားရုံးက အချင်းဖြစ်မြေအား ဒေါ်ခင်သန်းမှ တရားပြိုင် ဒေါ်ခင်လှသို့ မှတ်ပုံတင်စာချုပ်အမှတ် ၄၆၉၁/ ၂၀၀၇ ဖြင့် လွှဲပြောင်းပေးစဉ်က ကျန်းမာရေးကောင်းမွန်သူမဟုတ်၍ တရားပြိုင်သည် ဒေါ်ခင်သန်း၏အစုကို ပိုင်ဆိုင်ခွင့်မရနိုင်ဆိုသည်မှာ မမှန်ကြောင်း၊ ၁၀-၁၂-၂၀၀၇ ရက်စွဲပါ မှတ်ပုံတင်ကျမ်းကျိန်ချက်အမှတ် ၄၆၉၁/၂၀၀၇ အား ပယ်ဖျက်ပေးသင့်သည်ဆိုခြင်းမှာ မမှန်ကြောင်း၊ အချင်းဖြစ်မြေသည် ဒေါ်ခင်လှ (ခ) ဒေါ်ခင်လှလှတစ်ဦးတည်းပိုင်ဆိုင် သည့် မြေကွက်ဖြစ်သည်ဆိုခြင်းမှာ မှန်ကြောင်း၊ ကွယ်လွန်သူ ဒေါ်ခင်သန်း သည် အချင်းဖြစ်မြေအား တရားပြိုင်ဒေါ်ခင်လှနှင့်အတူ ပူးတွဲပိုင်ဆိုင်ရာ မှ သက်သေခံ (၄) မှတ်ပုံတင်ကျမ်းသစ္စာပြုလွှာဖြင့် ၎င်းမကွယ်လွန်မီ အခြားပူးတွဲပိုင်ရှင်ဖြစ်သည့် တူမဖြစ်သူ တရားပြိုင်သို့ စွန့်လွှတ်ခြင်း မှတ်ပုံတင်စာချုပ် ချုပ်ဆိုလွှဲပြောင်းပေးခဲ့ကြောင်းပေါ်ပေါက်၍ ဒေါ်ခင်သန်းကွယ်လွန်ချိန်တွင် ဒေါ်ခင်သန်းပိုင်မြေအဖြစ် ကျန်ရစ်ခြင်း မရှိတော့ကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် တရားလိုများအား အချင်းဖြစ်မြေကွက်၏ ထက်ဝက်အား ခွဲဝေပေးသင့်သည်ဆိုခြင်းမှာ မမှန်ကြောင်း သုံးသပ် ဖြေဆိုပြီး တရားလိုများစွဲဆိုသောအမှုကို ပလုပ်ခဲ့သည်။

၂၀၁၃
ဦးခင်မောင်လတ်
ပါ ၄
နှင့်
ဒေါ်ခင်လှ(ခ)
ဒေါ်ခင်လှလှ

အယူခံမှုတွင် မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က စွန့်လွှတ်သည်ဆိုခြင်းမှာ တရားမဝင်သဖြင့် အချင်းဖြစ်မြေ့ရှိ ဒေါ်ခင်သန်း၏ ပိုင်ဆိုင်မှုသည် ၎င်းကွယ်လွန်ချိန်တွင် အမွေပစ္စည်းအဖြစ် တည်ရှိမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ဒေါ်ခင်သန်းပိုင်ဆိုင်မှုဖြစ်သော ၂ ပုံ ၁ ပုံကို တရားလိုများက အစွလာမ်ဓလေ့ထုံးတမ်းဥပဒေနှင့်အညီ ဆက်ခံပိုင်ဆိုင် ခွင့်ရှိကြောင်း၊ အချင်းဖြစ်ကျမ်းသစ္စာပြုလွှာသည် တရားလိုများ၏အကျိုးကို ထိခိုက်နစ်နာစေခြင်းမရှိသဖြင့် ပယ်ဖျက်ရန်လိုအပ်ခြင်းမရှိကြောင်း သုံးသပ်၍ တရားလိုများသည် အချင်းဖြစ်မြေ့ကွက်၏တစ်ဝက်ကို ခွဲဝေ ရထိုက်ကြောင်းနှင့် မြေပေါ်ရှိအဆောက်အုံကို ဖျက်သိမ်းခွဲဝေနိုင်သည့် အခြေအနေမရှိလျှင် ယင်းမြေကွက်၏ ကာလတန်ဖိုးအပေါ် ထက်ဝက် ခွဲဝေရထိုက်ကြောင်း အပြီးသတ်ဒီကရီချမှတ်ပေးခဲ့သည်။

ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က ဒေါ်ခင်သန်းသည် ၎င်း၏ ပိုင်ဆိုင်မှုကိုစွန့်လွှတ်ကြောင်း မန္တလေးတိုင်းတရားရုံးတွင် ကျမ်းသစ္စာပြု ကျိန်ဆိုထားခြင်းဖြစ်သဖြင့် စွန့်လွှတ်စာချုပ်ချုပ်ဆိုခြင်း မဟုတ်ကြောင်း၊ အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းနှင့်ပတ်သက်၍ ၎င်း၏ပိုင်ဆိုင်မှုကို စွန့်လွှတ်လိုကြောင်း ထုတ်ဖော်ချက်တစ်ရပ်သာဖြစ်ကြောင်း၊ ယင်းသို့ ထုတ်ဖော်မြွတ်ဟခြင်း သည် ၎င်းခံစားခွင့်ရှိသည့်ဝေစုကို နှုတ်ဖြင့်စွန့်လွှတ်ရာရောက်ကြောင်း၊ စာဖြင့်ရေးသားပြီးမှ လွှဲပြောင်းနိုင်သည့်ကိစ္စများတွင် စွန့်လွှတ်ခြင်း မပါဝင်သည့်အတွက် စွန့်လွှတ်ခြင်းကို နှုတ်ဖြင့်ပြုလုပ်နိုင်ကြောင်း၊ ဒေါ်ခင်သန်းသည် ၎င်းပိုင်ဆိုင်ခွင့်များကိုစွန့်လွှတ်ခဲ့ကြောင်း ပေါ်ပေါက် သဖြင့် နောက်ပိုင်းတွင် ဒေါ်ခင်သန်းအနေဖြင့် ဝေစုတောင်းခံခွင့်ကို သက်သေခံဥပဒေပုဒ်မ ၁၁၅ ပြဋ္ဌာန်းချက်က ပိတ်ပင်ထားပြီးဖြစ်၍

ကာယကံရှင် ဒေါ်ခင်သန်းအနေဖြင့် တောင်းဆိုခွင့်မရှိတော့သည့် ဝေစုကို တရားလိုများက တောင်းဆိုနေခြင်းမှာ အလှမ်းဝေးနေကြောင်း ဆုံးဖြတ်၍ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို ပယ်ဖျက်လိုက်ပြီး မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့်ဒီကရီကို ပြန်လည်အတည်ပြုခဲ့သည်။

၂၀၁၃
ဦးခင်မောင်လတ်
ပါ ၄
နှင့်
ဒေါ်ခင်လှ(ခ)
ဒေါ်ခင်လှလှ

အယူခံတရားလိုများ၏ရှေ့နေက မရွှေ့မပြောင်းနိုင်သောပစ္စည်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ပူးတွဲပိုင်ဆိုင်သူတစ်ဦးက နှုတ်ဖြင့်စွန့်လွှတ်ခြင်းသည် ဥပဒေအရ တရားဝင်ပါကြောင်း၊ သို့သော် ဒေါ်ခင်သန်းသည် သက်သေခံ (ဃ) သက်သေခံ-(၄) ကျမ်းသစ္စာပြုလွှာအရ အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းနှင့် ပတ်သက်၍ ၎င်း၏ပိုင်ဆိုင်မှုကို စွန့်လွှတ်လိုကြောင်း ထုတ်ဖော်မြွက်ဟာခြင်းသည် ၎င်းခံစားခွင့်ရှိသည့်ဝေစုကို နှုတ်ဖြင့်စွန့်လွှတ်ရာရောက်သည်ဟု တွေ့ရှိချက်ကို မှန်ကန်ခြင်းရှိ မရှိ ပြန်လည်စိစစ်သင့်ပါကြောင်း၊ ချေလွှာများတွင် လျှောက်ထားခံရသူအနေဖြင့် ကတိစာချုပ်ချုပ်၍ စွန့်လွှတ်ပေးအပ်သည်ဟု ချေပခဲ့ပြီးနောက် နှုတ်ဖြင့်စွန့်လွှတ်သည်ဟု ချေလွှာနှင့် ကွဲလွဲတင်ပြခွင့်မရှိကြောင်း၊ ကျမ်းသစ္စာပြုလွှာအရပင် ကတိစာချုပ်ချုပ်၍ စွန့်လွှတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သောကြောင့် ကျမ်းသစ္စာပြုလွှာအပြင် ကတိစာချုပ်တစ်ရပ်ရှိကြောင်း ထင်ရှားသဖြင့် စွန့်လွှတ်ကတိစာချုပ်ကို မတင်ပြဘဲ နှုတ်ဖြင့် စွန့်လွှတ်ခြင်းဖြစ်သည်ဟု တင်ပြခွင့်ရှိမည်မဟုတ်ပါကြောင်း၊ ယခုအမှုတွင် စွန့်လွှတ်သည်ဟုဆိုသော ကတိစာချုပ်ကို တင်ပြထားခြင်းမရှိသောကြောင့် လည်းကောင်း၊ အဆိုပါကတိစာချုပ်ကို မှတ်ပုံတင်ထားကြောင်း တင်ပြချက် မရှိသောကြောင့်လည်းကောင်း စွန့်လွှတ်ခြင်းအထမမြောက်သောကြောင့် ဒေါ်ခင်သန်းသည် အချင်းဖြစ်မြေတွင် ပိုင်ဆိုင်မှု ရှိမြဲရှိနေသည်မှာ

၂၀၁၃
ဦးခင်မောင်လတ်
ပါ ၄
နှင့်
ဒေါ်ခင်လှ(ခ)
ဒေါ်ခင်လှလှ

ထင်ရှားကြောင်း၊ ဒေါ်ခင်သန်း၏စွန့်လွှတ်မှုသည် ဥပဒေကိုဆန့်ကျင်၍ အယူခံတရားလိုတို့အပေါ် ပိတ်ပင်ရန်အကြောင်းမရှိသဖြင့် အယူခံမှုကို ခွင့်ပြုပြီး ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို ပယ်ဖျက်၍ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို ပြန်လည်အတည်ပြုပေးရန် စီရင်ထုံးအကိုးအကားများဖြင့် လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

အယူခံတရားပြိုင်၏ရှေ့နေက သက်သေခံ (၄) နှင့် သက်သေခံ (ဃ) ကျမ်းသစ္စာပြုလွှာ ဒုတိယအပိုဒ်ပါ ဖော်ပြချက်အရ စွန့်လွှတ်ခြင်း ကတိစာချုပ်ကို ကျမ်းသစ္စာပြုလုပ်သည့်နေ့တွင်ပင် ပြုလုပ်သည်ဟု ပေါ်ပေါက်ပြီး ၁၀-၁၂-၂၀၀၇ နေ့က ချုပ်ဆိုသည်ဆိုသော စွန့်လွှတ်ခြင်း ကတိစာချုပ်သည် ဖော်ပြပါကျမ်းသစ္စာပြုလွှာကို ရည်ညွှန်းသည်ဟု ပေါ်ပေါက်ကြောင်း၊ ကျမ်းသစ္စာပြုသည့်နေ့ကပင် စွန့်လွှတ်သူ ဒေါ်ခင်သန်း က မိမိအခွင့်အရေးများကို စွန့်လွှတ်ခြင်း၊ လက်ခံသူသို့ ပေးအပ်ခဲ့ပြီး စွန့်လွှတ်ခြင်း၊ လက်ခံသူက လက်ခံရယူခြင်းကို ပြုလုပ်ခဲ့ကြရာတွင် ပြောပြောဆိုဆိုနှုတ်ဖြင့် ပြုလုပ်ကြပြီး ကျမ်းသစ္စာပြုလွှာကို မှတ်တမ်းအနေဖြင့် တင်ထားခြင်းဖြစ်သည်ဟု ကောက်ယူနိုင်ပါကြောင်း၊ ကျမ်းသစ္စာပြုလွှာ၏ စာမျက်နှာ ၂ တွင်ဖော်ပြချက်အရ အခင်းဖြစ် ဦးပိုင် ၃၉ ဝရန် မြေကွက် တွင် ကျမ်းသစ္စာပြုသူ အမှတ် (၂) တစ်ဦးတည်းသာလျှင် အကြွင်းမဲ့ ပိုင်ဆိုင်ခွင့်နှင့် စီမံခန့်ခွဲခွင့်ရရှိသွားခြင်းသည် ကျမ်းသစ္စာပြုသူအမှတ် (၁) တွင် မည်သည့်အခွင့်အရေးမျှမရှိတော့ကြောင်းလည်း ဝန်ခံကတိပြုကြောင်း ပေါ်ပေါက်နေ၍ အချင်းဖြစ်မြေမှ ဒေါ်ခင်သန်း၏ ပိုင်ဆိုင်မှုတစ်ဝက်ကို စွန့်လွှတ်ခြင်းသည် သက်သေခံ (၄)၊ သက်သေခံ (ဃ)၊ ကျမ်းကျိန်လွှာ

အရ နှုတ်ဖြင့်စွန့်လွှတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ကတိစာချုပ်အရ စွန့်လွှတ်ခဲ့ခြင်း မဟုတ်ကြောင်း၊ ကတိသစ္စာပြုလွှာကို မှတ်ပုံတင်ထားသော်လည်း စွန့်လွှတ် စာချုပ်အတွက် ကျသင့်သည့်တံဆိပ်ခေါင်း ထမ်းဆောင်ထားခြင်းမရှိ၍ စွန့်လွှတ်စာချုပ်ဟု မဆိုနိုင်သော်လည်း သက်သေခံ (၄)၊ သက်သေခံ(ဃ) ကျမ်းသစ္စာပြုလွှာကို ဒေါ်ခင်သန်းနှင့် ဒေါ်ခင်လှလှတို့ ၂ ဦး မန္တလေးတိုင်း ဦးစီးအရာရှိ ရှေ့မှောက် တွင် ၁၀-၁၂-၂၀၀၇ နေ့တွင် ကျမ်းသစ္စာကျိန်ဆိုခဲ့ ကြပြီးနောက် ၁၂-၁၂-၂၀၀၇ နေ့တွင် စာချုပ်စာတမ်းမှတ်ပုံတင်အရာရှိ ရှေ့မှောက်၌ မှတ်ပုံတင်ခဲ့ကြောင်း၊ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ် က ဒေါ်ခင်သန်းနှင့် ဒေါ်ခင်လှလှတို့၏ ကျမ်းသစ္စာပြုလွှာပါ အချက်အလက် များနှင့် တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ ဒေါ်ခင်မျိုးစု၏ ထွက်ဆိုချက်အရ အဆိုပါ ဦးပိုင် ၃၉ မှ ဒေါ်ခင်သန်းပိုင်ဝေစုကို ဒေါ်ခင်လှလှအား စွန့်လွှတ် ပေးရန် ပြောကြားခဲ့သဖြင့် စွန့်လွှတ်စာချုပ်ချုပ်ဆို၍ မရရှိသည့် အခြေ အနေတွင် ကျမ်းသစ္စာပြုလွှာပါ စွန့်လွှတ်ပြီးကြောင်းကို ဖော်ပြထားချက် များအား အခြေခံ၍ နှုတ်ဖြင့်စွန့်လွှတ်ခဲ့သည်ဟု ကောက်ယူဆုံးဖြတ် ထားခြင်းသည် တစ်စုံတစ်ရာမှားယွင်းခြင်းမရှိပါကြောင်း၊ စွန့်လွှတ်စာချုပ် ချုပ်ဆိုခြင်းမရှိ၍ တင်ပြရန်မလိုသကဲ့သို့ မှတ်ပုံတင်ရန်လည်း အကြောင်း မရှိပါကြောင်း၊ ယခုအမှုတွင် သက်သေခံတင်ပြထားသည့် ကျမ်းသစ္စာပြုလွှာ ၌ ဖော်ပြထားသည့် စာသားများအတိုင်း ပူးတွဲပိုင်သူ ဒေါ်ခင်သန်း၏ဝေစု ကို ကျန်ပူးတွဲပိုင်သူ ဒေါ်ခင်လှလှအား ၁၀-၁၂-၂၀၀၇ နေ့ကစွန့်လွှတ် ခဲ့ပြီး၊ ထိုသို့စွန့်လွှတ်ခြင်းကို ဖော်ပြသည့် ကျမ်းသစ္စာပြုလွှာကို ပြုလုပ် ခဲ့ကြပြီးနောက် မှတ်ပုံတင်ထား၍ ထိုဆောင်ရွက်ချက်မှန်သမျှသည် တရားဝင်အထမြောက်ပြီး စွန့်လွှတ်ခြင်းကို နှုတ်ဖြင့်စွန့်လွှတ်သည်ဟု

၂၀၁၃
 ဦးခင်မောင်လတ်
 ပါ ၄
 နှင့်
 ဒေါ်ခင်လှ(ခ)
 ဒေါ်ခင်လှလှ

၂၀၁၃

ဦးခင်မောင်လတ်
ပါ ၄
နှင့်
ဒေါ်ခင်လှ(ခ)
ဒေါ်ခင်လှလှ

တင်ပြထားခြင်းသည် လိုက်လျောညီထွေမှုရှိ၍ ဤအထူးအယူခံမှုကို ပလပ်သင့်ပါကြောင်း ဒေါ်စောစိန် (၎င်း၏ကိုယ်စားလှယ်စာရသူ ဒေါ်ခင်ပြုံးလှိုင်) ပါ ၈ နှင့် ဦးတိတ်မွန်အမှု^(၁)၊ ဒေါ်ညွန့်နှင့် ဒေါ်အမြိနာ အမှု^(၂)၊ ဒေါ်ခင်လှမြင့် နှင့် ဒေါ်ညွန့်အေးစိုး ပါ ၇ အမှု^(၃)၊ ဦးရွှေတင် (၎င်း၏ကိုယ်စားလှယ်စာရသူဦးခင်မောင်) နှင့် ဦးအောင်တင့် အမှု ^(၄) တို့ကို ကိုးကား၍ လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

ဒေါ်ခင်သန်းသည် အချင်းဖြစ်မြေကွက်မှ ၎င်းပိုင်ဆိုင်သည့် အစုကို တရားပြိုင်ဒေါ်ခင်လှထံသို့ ၁၀-၁၂-၂၀၀၇ ရက်နေ့က စွန့်လွှတ် ပေးအပ်ခဲ့ပြီးဖြစ်ကြောင်း၊ မန္တလေးတိုင်းတရားရုံး၊ ဦးစီးအရာရှိရှေ့တွင် ကျမ်းသစ္စာပြုလွှာ (သက်သေခံအမှတ်-၄) ပြုလုပ်ခဲ့ပြီး ယင်းကျမ်းသစ္စာပြုလွှာ ကို စာချုပ်စာတမ်းဌာနမှူးရုံးမှ ခန့်အပ်သည့် ကော်မရှင်ရှေ့တွင် လက်မှတ် ရေးထိုးပြီး မှတ်ပုံတင်အမှတ် ၄၆၉၁/၂၀၀၇ ဖြင့် မှတ်ပုံတင်ခဲ့သည်။ အဆိုပါကျမ်းသစ္စာပြုလွှာသည် စွန့်လွှတ်စာချုပ် ချုပ်ဆိုခြင်းမဟုတ်ကြောင်း နှင့် အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းနှင့်ပတ်သက်၍ ၎င်း၏ပိုင်ဆိုင်မှုကို စွန့်လွှတ်ကြောင်း ထုတ်ဖော်ချက်တစ်ရပ်သာဖြစ်ပြီး ယင်းသို့ထုတ်ဖော်မြွက်ဟခြင်းသည် ၎င်း၏ ခံစားခွင့်ရှိသည့်ဝေစုကို နှုတ်ဖြင့်စွန့်လွှတ်ရာရောက်သည်ဟု ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က အယူခံမှုတွင် သုံးသပ်လက်ခံခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် (သက်သေခံအမှတ်- ၄) ကျမ်းသစ္စာပြုလွှာအပေါ်

-
- (၁) ၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၄၈။
 - (၂) ၁၉၈၉ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၂၈။
 - (၃) ၁၉၉၄ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၂၆။
 - (၄) ၁၉၉၅ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၁၄၄။

အခြေပြု၍ နှုတ်ဖြင့်စွန့်လွှတ်ရာရောက်ကြောင်း ကောက်ယူသုံးသပ်
 ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ကျမ်းကျိန်လွှာသည် သက်သေခံဥပဒေပုဒ်မ ၃ တွင်
 အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုထားသည့် သက်သေခံအထောက်အထားဆိုသည့်
 စကားရပ်တွင် အကျုံးမဝင်သဖြင့် ဥပဒေက အတိအလင်းခွင့်ပြုထားသည့်
 ကိစ္စမှအပ သက်သေခံအထောက်အထားအဖြစ် လက်ခံနိုင်မည်မဟုတ်ပေ။
မသောင်းတင်နှင့် မောင်စိန်ရှင်အမှု ^(၅) ကို ကြည့်ပါ။ သို့ဖြစ်၍
 ကျမ်းသစ္စာပြုလွှာသက်သေခံ ၄ အပေါ် အခြေခံ၍ ဒေါ်ခင်သန်းသည်
 ၎င်း၏ဝေစုကို နှုတ်ဖြင့်စွန့်လွှတ်ရာရောက်သည်ဟု ကောက်ယူနိုင်မည်
 မဟုတ်ပေ။

၂၀၁၃
 ဦးခင်မောင်လတ်
 ပါ ၄
 နှင့်
 ဒေါ်ခင်လှ(ခ)
 ဒေါ်ခင်လှလှ

ဒေါ်ထား ပါ ၂ နှင့် ဒေါ်ထားစိန် ပါ ၃ အမှု ^(၆) တွင် ဒေါ်သန်းမြ
 (လိုပြ-၃)က ၎င်းအနေဖြင့် အစ်ကိုဖြစ်သူ ဦးစွံဝမ်ပိုင်ဆိုင်သော ပစ္စည်း
 များနှင့်ပတ်သက်ပြီး အမွေခံစားခွင့်တစ်စုံတစ်ရာကို ရယူလိုခြင်းမရှိ
 ကြောင်း အမှုတွင် ထွက်ဆိုထားချက်အရ ၎င်းခံစားခွင့်ရှိသည့်အမွေဝေစုကို
 နှုတ်ဖြင့် စွန့်လွှတ်ရာရောက်ကြောင်း သုံးသပ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ယခုအမှုတွင်
 မူလရုံးတရားပြိုင် ဒေါ်ခင်လှက ၎င်း၏ချေလွှာတွင် အချင်းဖြစ်မြေနှင့်
 စပ်လျဉ်း၍ ပူးတွဲပိုင်ဆိုင်သူ ဒေါ်ခင်သန်းက နှုတ်ဖြင့်စွန့်လွှတ်ခဲ့ကြောင်း
 ဖော်ပြချေပထားခြင်းမရှိသလို အမှုတွဲပါသက်သေထွက်ချက်များတွင်
 လည်း ဒေါ်ခင်သန်းက ၎င်း၏ပိုင်ဆိုင်မှုကို စွန့်လွှတ်ကြောင်း ပြောဆိုခဲ့
 သည့် အထောက်အထားဖော်ပြထားချက်မရှိသဖြင့် ရည်ညွှန်းပါအမှု
 ဖြစ်ရပ်နှင့် တူညီခြင်းမရှိပေ။

(၅) ၁၉၆၄ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၁၉။
 (၆) ၂၀၀၁ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၂၄၄။

၂၀၁၃
ဦးခင်မောင်လတ်
ပါ ၄
နှင့်
ဒေါ်ခင်လှ(ခ)
ဒေါ်ခင်လှလှ

အမှုတွဲပါ ကျမ်းသစ္စာပြုလွှာ (သက်သေခံအမှတ် ၄) တွင်
အောက်ပါအတိုင်းဖော်ပြထားသည်-

“ × × × × ×

၂။ ကျမ်းသစ္စာပြုသူအမှတ်စဉ် (၁) သည် အမှတ်စဉ် (၂) ဖြစ်သူ တူမအရင်းတော်စပ်သူအား ချစ်ခြင်းမေတ္တာ စေတနာ သက်သက်ဖြင့် အဖိုးစားနားတစ်ပြားတစ်ချပ်မျှ ရယူခြင်း မပြုဘဲ (၁၀-၁၂-၂၀၀၇) နေ့တွင် အပြီးအပိုင်စွန့်လွှတ်ခြင်း ကတိစာချုပ်ချုပ်၍ မိမိ၏အခွင့်အရေးများကို စွန့်လွှတ်ပေး အပ်ခဲ့ပြီးဖြစ်ပါသည်။ အမှတ်စဉ် (၂) ဖြစ်သူကလည်း ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာစွာဖြင့် လက်ခံရယူခဲ့ပြီးဖြစ်ပါသည်။

သို့အတွက် ဦးပိုင်(၃၉)ဂရန်မြေကွက်မှာ ကျမ်းသစ္စာပြုသူအမှတ် (၂) တစ်ဦးတည်းသာလျှင် တရားဝင် အကြွင်းမဲ့ ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ရရှိပြီး စီမံခန့်ခွဲပိုင်ခွင့်ရှိသော မြေဖြစ်ပါကြောင်း၊ မိမိတွင် ဖော်ပြပါ ဦးပိုင် (၃၉) ဂရန် မြေနှင့်ပတ်သက်၍ အခွင့်အရေးတစ်စုံတစ်ရာ ရရန်မရှိတော့ ပါကြောင်း၊ မိမိ၏အခွင့်အရေးများကို နောင်တွင်ပြန်လည် တောင်းခံခြင်းမပြုတော့ပါကြောင်း ကျမ်းသစ္စာပြုသူ (၁) က ဝန်ခံကတိပြုပါသည်။

× × × × × × ”

အထက်ပါကျမ်းသစ္စာပြုလွှာတွင် ဖော်ပြထားချက်များအရ ဒေါ်ခင်သန်းသည် အခင်းဖြစ် ဦးပိုင် ၃၉ ဂရန်မြေကွက်တွင် မိမိ၏

အခွင့်အရေးများကို စွန့်လွှတ်၍ တူမဖြစ်သူ ဒေါ်ခင်လှအား မေတ္တာ သက်သက်ဖြင့် အဖိုးအခမပါဘဲ ပေးအပ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်းနှင့် ဒေါ်ခင်လှ ကလည်း လက်ခံရယူခဲ့ပြီး ၎င်းတစ်ဦးတည်း ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ရရှိသောမြေဖြစ် သည်ဟု ဖော်ပြရာရောက်သည်။ စွန့်လွှတ်ခြင်းသည် စွန့်လွှတ်သည့်ပစ္စည်း အတွက် စွန့်လွှတ်သူက မိမိအကျိုးခံစားခွင့်ကို လက်လွှတ်လိုက်သည့် သဘောထက် ပိုမိုခြင်းမရှိသဖြင့် တစ်ဦးဦးစီသို့ လွှဲပြောင်းသည့်သဘော သက်ရောက်ခြင်းမရှိသဖြင့် အချင်းဖြစ်မြေကို ဒေါ်ခင်သန်းက စွန့်လွှတ် သည်ဆိုရုံဖြင့် တူမဖြစ်သူ ဒေါ်ခင်လှထံ ပိုင်ဆိုင်ခွင့်လွှဲပြောင်းရောက်ရှိခြင်း မရှိနိုင်ပေ။

၂၀၁၃
 ဦးခင်မောင်လတ်
 ပါ ၄
 နှင့်
 ဒေါ်ခင်လှ(ခ)
 ဒေါ်ခင်လှလှ

ကျမ်းသစ္စာပြုလွှာပြုလုပ်သည့်နေ့သည် ၁၀-၁၂-၂၀၀၇ ရက်နေ့ ဖြစ်သည်။ ကျမ်းသစ္စာပြုလွှာပါ “ ၁၀-၁၂-၂၀၀၇ နေ့တွင် အပြီးအပိုင် စွန့်လွှတ်ခြင်းကတိစာချုပ်ချုပ်၍ မိမိ၏အခွင့်အရေးများကို စွန့်လွှတ် ပေးအပ်ခဲ့ပြီးဖြစ်ပါသည်။” ဟု ဖော်ပြချက်သည် သက်သေခံအမှတ် ၄၊ မန္တလေးတိုင်းတရားရုံး၊ ဦးစီးအရာရှိရှေ့တွင် ပြုလုပ်ခဲ့သည့် ကျမ်းသစ္စာပြုလွှာ ကို ရည်ညွှန်းခြင်းဖြစ်သည်ဟု ကောက်ယူနိုင်သည်။ ထိုကျမ်းသစ္စာပြု လွှာမှအပ စွန့်လွှတ်ခြင်းကတိစာချုပ်ဆိုသည်ကို တင်ပြထားခြင်းမရှိပေ။ စွန့်လွှတ်ခြင်းစာချုပ်ကို စာချုပ်စာတမ်းများမှတ်ပုံတင်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၇ (၁) (ခ) အရ မှတ်ပုံတင်ရန်လိုအပ်ပြီး ထိုသို့မှတ်ပုံတင်ထားသော စွန့်လွှတ်စာချုပ်ကို အမှုတွင်တင်ပြထားခြင်းမရှိသဖြင့် စွန့်လွှတ်မှုသည် အထမမြောက်သောကြောင့် ဒေါ်ခင်သန်းသည် အချင်းဖြစ်မြေတွင် ပိုင်ဆိုင်မှုအခွင့်အရေး ရှိမြဲရှိနေမည်သာဖြစ်၍ ဒေါ်ခင်လှ၏ တစ်ဦးတည်း ပိုင်မြေအဖြစ် လွှဲပြောင်းရောက်ရှိသွားမည်မဟုတ်ပေ။

၂၀၁၃
ဦးခင်မောင်လတ်
ပါ ၄
နှင့်
ဒေါ်ခင်လှ(ခ)
ဒေါ်ခင်လှလှ

သို့ဖြစ်၍ ဒေါ်ခင်သန်းသည် ၎င်း၏ပိုင်ဆိုင်ခွင့်များကို နှုတ်ဖြင့် စွန့်လွှတ်ခဲ့ကြောင်း ပေါ်ပေါက်သည်ဟု ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းမှာ မှန်ကန်သည်ဟု ဆိုနိုင်မည်မဟုတ်ချေ။

အထက်ပါအကြောင်းများအရ ဤအထူးအယူခံခုံရုံးဖြင့် ကြားနာသည့် ပြဿနာကို အောက်ပါအတိုင်း ဖြေဆိုလိုက်သည်-

“ ဒေါ်ခင်သန်းနှင့် ဒေါ်ခင်လှလှတို့၏ ၁၀-၁၂-၂၀၀၇ နေ့က ပြုလုပ်သည့်ကျမ်းသစ္စာပြုလွှာ (သက်သေခံအမှတ် ၄)နှင့် (သက်သေခံအမှတ် ဃ)တွင် ဖော်ပြချက်အရ အခင်းဖြစ်ချမ်းအေးသာစံမြို့နယ်၊ မောရဂီဝါရပ်ကွက်၊ အကွက်အမှတ် (၆၈၁)၊ ဦးပိုင်အမှတ် (၃၉) ဟု ခေါ်တွင်သော ဂရန်မြေကွက်မှ ဒေါ်ခင်သန်းပိုင်ဆိုင်အကျိုးခံစားလျက် ရှိသည့် အစုကို ဒေါ်ခင်သန်းက ဒေါ်ခင်လှ (ခ) ဒေါ်ခင်လှလှ သို့ နှုတ်ဖြင့်စွန့်လွှတ်ရာရောက်ကြောင်း ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က ကောက်ယူသုံးသပ်ခြင်းသည် မှန်ကန်မှုမရှိကြောင်း။ ”

ဤတရားမအထူးအယူခံမှုကို စရိတ်နှင့် တကွ ခွင့်ပြုပြီး ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို ပယ်ဖျက်ကာ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို ပြန်လည်အတည်ပြုလိုက်သည်။

ရှေ့နေစရိတ်ကျပ် ၅၀၀၀/- သတ်မှတ်သည်။